

תלמודו בידו

דף מג עמוד א

א] לא רצתה הפרה אדומה לצאת, האם מותר להוציא עמה בהמה אחרת ומדוע ?

ב] מדוע מוזכר "כהן" כמה פעמים בפרשת פרה אדומה ?

ג] אלו הם הכשרים לאסיפת אפר הפרה, ומניין ?

ד] אלו הם הכשרים לקידוש מי חטאת בנתינת מים על אפר הפרה ?

ה] האם האדם שאוסף את אפר הפרה הוא זה שצריך ליתן את האפר על המים ?

א] רבי: אסור, שנאמר "והוציא אותה", לבריה. והשוחט שתי פרות בבת אחת, פסולות. ר' שמעון: חמור מותר, פרה שחורה או אדומה אחרת אסור. שדורש טעם הפסוק, והוא כדי שלא יאמרו ששחטו את השחורה, או שתי פרות אדומות. אבל אין חשש שיטעו הרואים ששחטו חמור במקום פרה.

ב] ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו: לשמואל, שקבלת הדם והזאתו על ידי אלעזר. לרב, שכהן הדיוט כשר לקבלת הדם והזאה ושאין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות. ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת: שכהן הדיוט כשר להשלכתם אל האש. וכבס בגדיו הכהן: ללמד שיהיה הכהן לבוש בגדי כהונה בשעה שעוסק בפרה. וטמא הכהן עד הערב: ללמד שגם לדורות צריך הכהן ללבוש בגדי כהונה.

ג] כשרים: הכל כשרים, אפילו זר, שנאמר "איש". ואפילו אשה, שנאמר "טהור". פסולים: חרש שוטה וקטן, שנאמר "והניח", ואין לאלו דעת להניח. טמא, מאחר שהפרה נקראת חטאת.

ד] חכמים: הכשר לאסיפת האפר, כשר לקידוש. והפסול לאסיפה, פסול לקידוש. ר' יהודה: קטן כשר. שנאמר "ולקחו", לרבות קטן הפסול לאסיפה אך כשר לקידוש. אשה פסולה, שנאמר "ונתן" ולא ונתנה.

ה] אין האוסף עצמו צריך ליתן את האפר על המים, שנאמר "ולקחו" בלשון רבים.